

maa blive rettet, og navnlig tror jeg ogsaa, der bør gives et større Beløb til Jereturjus, end der nu bliver givet.

Endelig ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger om Vædringsforslaget under Nr. 187, der angaar en foreslaaet Forhøjelse af Understøttelsen til Lærereunders Uddannelse. Den højtærede Minister ønskede jo ikke at modtage denne Forhøjelse; saa vidt jeg hørte, henviste den ærede Minister i Gaar til, at der jo var forelagt et Forslag om et Kvindefeminarium, og at Spørgsmaalet maatte ad den Vej kunde blive løst, og at man kunde hjælpe Kvinder, som uddanne sig til Lærereinder, ad den Vej. Men den højtærede Kultusminister ved vist nok, at der ikke er stor Udsigt til, at et Lovforslag om et Kvindefeminarium gaar igennem, i alt Fald ikke, saa længe den højtærede Minister ikke vil gaa ind paa at nedlægge et af de bestaaende Seminarier eller i alt Fald omdanne et saadant til Kvindefeminarium. Det forekommer mig, at det er en Uret, man begaar mod de fattige Kvinder — mange af dem, der uddane sig til Lærereinder, ere i alt Fald fattige — at nægte at modtage det forhøjede Beløb, som Finansudvalgets Flertal tilhyder den højtærede Minister. Jeg kan ikke rigtig forstaa, hvorfor den højtærede Minister er saa haardhjertet over for disse Kvinder. Det er jo ikke mange Dage siden, vi havde et Forslag her i Tinget, hvor den højtærede Indenrigsminister ønskede et stort Beløb, et Beløb paa 20,000 Kr., til en Udstilling af Kvindearbejder, og det blev jo opløst af et æret Medlem, at det var Aristokratiets Kvinder, som stode i Spidsen for denne Udstilling, altsaa, jeg antager, det er Kvinder, som ere velstaaende. Men naar den højtærede Indenrigsminister kan ønske et saa stort Beløb til saadanne Kvinder, forekommer det mig, at den højtærede Kultusminister ogsaa nok kunde modtage det Beløb, som Finansudvalgets Flertal foreslaar til de Kvinder, som uddanne sig til Lærereinder, og hvoraf mange sikkerlig have det meget haardt behov. Det er mig bekendt — og det blev for Resten ogsaa udtalt af den ærede Ordfører — at der er mange af de Kvinder, der antrengte sig saaledes for at fuldende deres Uddannelse i kortest mulig Tid, at deres Helbred bliver spækket. Jeg vilde meget ønske, at man kunde blødgøre den højtærede Ministers Hjerte og vil henstille til Finansudvalget, om det muligvis kunde formaa den højtærede Minister til at modtage, om ikke dette Beløb af 15,000 Kr., saa dog et mindre Beløb, selv 10,000 Kr. vilde jo dog gøre stor Gavn for de fattige Kvinder, der uddanne sig til

Lærereinder. Jeg vil gerne henstille baade til Finansudvalget og til den højtærede Minister, om det virkelig ikke var muligt at naa til en Overenskomst i denne Sag inden 3dje Behandling.

Korsgaard: Der er til det foreliggende Afsnit et Par Vædringsforslag, til hvilke jeg gerne vilde gøre et Par Bemærkninger, men forinden skal jeg tillode mig at gøre en mere almindelig Bemærkning angaaende den Stikelse, hvori Finansudvalget forelægger sine Sager. Det er en Bemærkning, der gælder om det foreliggende saa vel som om hvilket som helst andet Afsnit af Finansloven, og den Bemærkning, jeg ønsker at gøre, er, at jeg synes, at Ordet Betænkning faar efterhaanden en noget parodisk Betydning. Ærede Medlemmer, der ville bløde dette Værk igennem, som hedder Betænkning over Finansloven, ville ikke finde stort andet end en Fortegnelse over de Vædringsforslag, som vi ogsaa have paa en særskilt Liste, ledsaget af en Del Skrivelser fra det højtærede Ministerium. For saa vidt man ved Betænkning vilde forestille sig nogle Overvejelser, der vare udtrykte i mere eller mindre velvalgte Ord, vil man søge forgæves i dette Værk. Jeg behøver ikke over for ærede Medlemmer, som jo have dette Opus foran sig, nærmere at udvikle eller forklare, hvor uendelig magert dette Værk med Tiden er blevet. Ærede Medlemmer, som enten i mange Aar have været Medlemmer af dette Ting eller gennem historiske Studier ere naaede til tidligere Betænkninger, ville vide, at for en Aarrække siden var det, man nu kalder Betænkningen, et ganske anderledes interessant Afstykke; man fik der Gang noget, som kunde kaldes en virkelig Betænkning, medens man nu kun faar: „Udvalget fraraader“ eller „Udvalget billiger“ og saa en af de bekendte ministerielle Skrivelser, hvori der staar en hel Del Ting paa et somme Tider ret mærkeligt Dansk. Det var denne Bemærkning jeg vilde gøre angaaende Formen for Finansudvalgets Betænkning.

Dernæst var der et Par enkelte Spørgsmaal, jeg gerne vilde sige et enkelt Ord om, thi der er angaaende de personlige Bevillinger ret mærkelige Ting. Der er et Vædringsforslag, som angaar Enken efter en Skibsbygger, der hedder Andrea. Denne Skibsbygger fik for nogle Aar siden, jeg tror 3—4 Aar siden, en Understøttelse af Statskassen, og Begrundelsen var den, at han havde været noget til Tjeneste for, jeg tror det zoologiske Museum, og han havde indlagt sig nogen Fortjeneste af at bygge